

ღ

და იყო მეტი გამოცოცხლება
და ყველაფერი გრიგალს დანებდა.
და იყო სივრცე, სადაც ოცნება
მეწამულ ფრთებით მიმაქანებდა.

მე დავისვენებ დღეს სადამომდე,
ნელა ცვივიან თოვლის ფიფქები.
რა ვქნა, არ ვიცი, ტირილი მომდის,
როცა ჩემ ბედზე მე დავფიქრდები.